

P-38

SI Sihvola

Saksassa tultiin 30-luvun alussa sotilasvarustelun myötä tilanteeseen, jossa oli uudistettava heidän pistooliaseistusta. Heidän vuosisadan alusta peräisin oleva Parabellum 08 oli teknisesti epäkäytännöllinen ja kallis valmistaa, joten suurimpia ase tehtaita kilpailutettiin. Walther esitteli vuonna 1936 uuden 9 mm:n pistoolin mallinimeltään MP "Militär Pistole" ja sen pohjalta Walther sai jatkaa tulevan sotilaskäsiaseen kehitystä.

Waltherin asekonstruktio kehittyi mallinimellä AP "Armee Pistole" vuonna 1937 ja suurin valmistusnumero on todettu olleen 055. Eli 55 kappaletta on todennäköisesti vain valmistunut tätä kyseistä asetta, joskin toinen lähdetieto esittää 100 asetta valmistetuksi. Ensimmäiset kymmenen, eli numerot 01 – 010, oli mahdollisesti valmistettu perälaudalla ja pidemmällä piipulla. Joihinkin AP-mallin aseisiin oli tehty kokeiluluontoisesti alumiinirunko, jolloin oltiin asekehityksessä edellä aikaa. Huhtikuussa 1945 USA:n armeijan taisteluvälineiden tekninen tutkimus kaappasi Waltherin tehtaan erikoisuudet Yhdysvaltoihin, josta ne ovat päätyneet ympäri maailmaa eri asekoelmiin. Yksi Armee Pistole löytyi keväällä 1945 Reinin ylityksen yhteydessä muuan Fallschirmjägerin pistoolikotelosta, josta se päätyi valtoihin yksityisenä sotasaaliina. Ase on sittemmin ollut kaupan Yhdysvalloissa.

MP:n ensimmäinen malli

MP:n kolmas malli

Vielä ennen P-38 pistoolin ilmestymistä näki päivänvalon kolmas malli, joka nimettiin MP "Militär Pistole" aivan kuin ensimmäinenkin malli, mutta tässä oli sitten jo ulkoinen iskuvasara ja ase näyttää jo ulkoisestikin seuraajaltaan P-38 HP:lta.

P-38 SYNTYY

Walther alkoi valmistamaan kaupallista P-38 HP "Heerespistole", jota ensimmäiset 15 kappaletta valmistuivat loppuvuodesta 1937. HP pistoolit oli viimeistelyltään huolellisemmin tehtyjä, kuin suoraan sotilaskäyttöön tarkoitetut sisaruksensa ja näitä P-38 HP -aseita tehtiin vuoden 1937 lopulta alkaen, siten että sarja-

Armee Pistole

P-38 HP Ruotsin vientimalli

numerot päättyvät lukuun 1025 vuonna 1939. P-38 HP pistoolien luistissa on vasemmalla puolella merkintä: mod HP ja Waltherin logo. P-38 HP sarjaa vietiin vähäisesti Yhdysvaltoihin, jolloin kaliiperina oli .45 auto, siis tämmöinen ase on nykypäivänä suuri keräilyharvinaisuus.

Wehrmacht sai ensimmäiset 800 kappaletta huhtikuun alussa 1939 ja näissä aseissa oli merkinnät sekaisin. Nämä aseet ovat laadullisesti huippuja, käsintehtyjä ja viimeisteltyjä. Niin sanottu ensimmäinen 0-sarjan Walther P-38 valmistui sarjanumerolla 01 - 013100 huhtikuulla 1939 ja vuoden 1940 maaliskuulle oli valmistunut 13 100 kappaletta tätä ensimmäistä perus P-38 pistoolia. Maaliskuun 26. 1940 viralliset testit oli suoritettu loppuun ja armeija tilasi 410 600 kappaletta Walther P-38 pistoolia.

Tuotanto käynnistyi alkuun hitaasti, vaikka Waltherin tehtaalla oli laskettu valmistuvan 10 000 asetta kuukaudessa kesäkuuhun 1940 mennessä, mutta Walther sai valmistettua vain kaiken kaikkiaan 9 750 P-38 pistoolia tuohon mennessä. Vasta huhtikuussa 1941 Waltherin kuukausituotanto saavutti tavoitteen 10 000 P-38 pistoolia kuukaudessa. Samaan aikaan sota laajeni ja Wehrmachtin asetarve kasvoi entisestään, joten 10 000 P-38 pistoolia kuukaudessa oli liian vähän. OKW (Oberkommando der Wehrmacht) tilasi muilta tehtailta asetta lisäksi, joten Mauser sai nopeasti tilauksen. Mauserilla ei oltu alkuunkaan tyytyväisiä muutokseen, jonka johdosta he joutuivat ajamaan alas heille niin rakkaan P-08:n tuotannon. Marraskuussa 1942 Mauser-tehtaat aloittivat tuotannon Oberndorfissa ja joulukuun lopussa tehdas luovutti ensimmäiset 700 kappaletta P-38 pistoolia armeijalle koodilla "byf 42".

Kolmantena tuotanto sopimuksen teki Spreerwerke, joka Berliinin Spandaun tehtaalla valmisti kesäkuuhun 1942 mennessä 50 kappaletta koesarjan, jotka kaikki hylättiin. Spreerwerke teki uuden 300 aseiden sarjan elokuussa 1942, joka kelpasi ja aseiden osat sai koodin "88". Wehrmacht vaati Spreerwerkeltä 10 000 asetta

Spreerwerken tekemä P-38

byf44 eli Mauserin valmistama vuodelta -44

Erikoisversio vuodelta -45, Mauserin tekemä, leima SVW

kuukaudessa, mutta he eivät koskaan kyenneet niin suuriin tuotantolukuihin. Spreerwerken valmistus koodit olivat: cvq, bzw ja vuonna 1945 cvq.

Aseesta oli erikoisversioita, kuten Gestapolle valmistetut lyhyemmällä piipulla varustetut mallit. Toisessa on 65 mm pituinen piippu ja toisessa hieman lyhyempi, jotta etujyvä on luistin päällä. Koodilla "CVW45" valmistajana oli Mauser.

TOIMINTATAPA

Pistooli on kaksitoiminen, näin aseella voidaan ampua suoraan liipaisimesta vetämällä, jolloin ase virittyy ja laukeaa yhdellä kädellä, tosin vain patruunan ollessa valmiiksi piipussa. Lipas on yksirivinen ja vetää sisälleen kahdeksan patruunaa.

Liipaisimen vetäisy aiheuttaa luonnollisesti ulkoisen iskurin iskeytymisen iskupiikin kantaan, joka iskee nalliin ja pam. Patruunan lauettua perääntyy piippu ja siihen sulkukappaleella kytketty luisti yhdessä taaksepäin 7 mm, kunnes patruunapesän alla oleva nasta törmää aseiden runkoon piipun ohella. Nastan tökättyä nyt sulkukappaletta kääntyy tämä ala-asentoon, näin luisti pääsee jatkamaan perääntymistään, siis yhteensä 50 mm. Luistin vasemmalla sivulla oleva ulosvetäjä vetää hylsyn pesästä mukanaan, kunnes hylsy lipaskuulun kohdalla kohtaa ulosheittäjän ja poistuu näin aseesta. Luisti palaa eteen vieden lippaasta uuden patruunan pesään odottamaan uutta laukausta. Luistin päässä on puikkomainen ilmaisin, joka tulee esiin, mikäli patruuna on pesässä.

VIIMEISTELY

Ase valmistettiin teräksestä koneistamalla. Kahvalevyt on valmistettu mustasta tai ruskeasta bakeliitista, joissa on vaakauritus, joskin joissain HP malleissa tavataan karhennettuja muovisia kahvalevyjä.

Alkupään aseissa oli hyvin korkealaatuinen viimeistely. Aseet olivat hyvin työstettyjä ja sinistys oli kiiltävän pikimusta. Loppulta tingittiin ulkoisista seikoista tuotannon lisäämiseksi, joten aseet olivat ruovimpia ja sinistyskään ollut enää niin laadukasta,

Työn ruovius näkyy tässä, luistissa Spreewerken leima 88

vaan lähinnä siniharmaita väriltään.

Sodan loppuvaiheen aseista huomaa tuotantokiireen. Kun katselee aseiden luistia ja muita pintoja, niin huomaa, että kiire on ollut kova. Pinnoista on otettu mahdollisimman isoa lastua ja sen näkee silmällä pintojen karkeutena. Näin ainakin Spreewerken tekeissä koodilla "cyq". Sodan lopulla Mauser alkoi tuotantoa nopeuttaakseen parkkeroinnilla viimeistelemään aseiden luisteja ja runkoja. Valmistuskoodilla byf44 ja SVW45 on havaittu parkkerointia. Näissä aseissa piippu oli sinistetty.

TUOTANTO

P-38 valmistettiin kaikkiaan lähdetietojen mukaan noin 1,2 miljoonaa kappaletta vuosina 1937-1945, joista Waltherin tehdas tuotti miltei puolet.

P-08 valmistushinta oli 11,50 Reichmarkkaa kappaleelta, kun P-38 valmistuskulut olivat vain 5,60 Reichmarkkaa aseelta.

Sulkukappaleen edessä näkyy heikko leima 88 eli piipun valmistaja on Spreewerke

P38:n lippaita leimoineen, valmistaja on Spreewerke

Osia tuotettiin jo laajemmin, kuten Kolmannessa valtakunnassa oli tapana hajauttaa tuotantoa. FN Belgiassa valmisti mm. luisteja, piippuja ja sulkukappaleita. Lippaita valmisti puolestaan Erstre Nordboehmische Metallwarenfabrik Tsekeissä, jossa leimattiin lippaaseen koodit jvd ja WaA706.

FN:n valmistamissa osista löytyy koodi fnh ja WaA140. Spreewerken aseiden osissa on leimattu Waffenamtin koodi 88, jonka päällä on kotka. Mauserin valmistamissa aseissa on puolestaan leimattu WaA135 koodi. Waltherin tehtaalla osiin meistettiin teksti WaA359.

Walther	580 000 kpl.
Mauser	300 000 kpl.
Spreewerke	285 000 kpl.

P-38:n peruskotelo on kuvan kaltainen, joka muotoilultaan muistuttaa P-08 koteloa ja sitä valmisti mm. Moll Lederwarenfabrik koodilla cxb

Karl Budischovsky und Söhne, Österreichische Lederindustrie A.G., Wienissä valmisti mm. pikavetokoteloa P-38 pistooleihin koodilla cey. P

ASEEN VAIHEET SODAN JÄLKEEN

Sodan jälkeen ranskalaiset pitivät Mauserin tehdasta käynnissä vuoden 1946 toukokuulle ja tuottivat aseita itselleen, jolloin valmistui ilman saksalaisten tarkastusleimoja noin 30 000 – 40 000 kpl P-38 pistoolia. Aseissa oli kuitenkin normaali saksalainen numerointi ja aseiden valmistajan koodi, joka tässä tapauksessa oli SVW.

P-38 HP mallia tuotettiin vuosina 1937-1945 noin vähän reilut 27 000 asetta.

HP-pistooleita vietiin vähäisesti mm. seuraaviin maihin.

- 1500 kpl Ruotsiin huhtikuussa 1940
- 187 kpl Kroatiaan
- Portugaliin
- Etelä-Amerikkaan.

Liittoutuneiden varastoihin päätyneet Saksan aseet kulkeutuvat monille sotanäyttämöille ympäri maailmaa. Neuvostoliitto aseisti saksalaisilla aseilla satelliittimaitaan, kuten Vietnamia ja Pohjois-Koreaa. Uutiskuvissa entisen Jugoslavian taisteluista saattoi pongata monesti saksalaisalkuperäisiä aseita ja Somaliasakin on näkynyt saksalaisia käsiaseita. Joten voidaan olettaa ihan hyvin, että vielä tänä päivänäkin P-38 roikkuu palveluksessa jonkun sotilaan vyöllä.

Sodan jälkeen vuonna 1957 uusi Bundeswehr tarvitsi käsiaseita ja heille valmistettiin Walther P-1 pistoolia, joka poikkeaa P-38:sta vain alumiinisen runkonsa osalta. P-4 oli sama ase mutta lyhyemmällä piipulla varustettu ja tarkoitettu poliisiaseeksi. Suomalaisille YK-miehille P-1 tuli tutuksi kansainvälisissä rauhanturvatehtävissä. Näitä aseita on myyty sittemmin puolustusvoimien myynneissä.

Tekniset tiedot

Pituus 216 mm
Piipun pituus 125 mm
Paino noin 800 g
Rihlat 6 kiertäen myötäpäivään.
Lipas 8 patruunaa

P1

Poliisikotelo

Kotelo

Pikavetokotelo